

สิ่งที่ส่งมาด้วย : เอกสารการแจ้งเตือนการเกิดโรค อุบัติเหตุ และการเกิดสาธารณภัยในคุคร้อน

ประกอบด้วย

- เอกสาร ภัยแล้ง
- เอกสาร มลพิษทางอากาศ
- เอกสาร พายุฝนฟ้าคะนอง หรือพายุฤดูร้อน
- เอกสาร หลุมขุบ
- เอกสาร ๖ โรคที่มากับคุคร้อน
- เอกสาร โรคลมแดด โรคจากความร้อน
- เอกสาร การป้องกันเด็กจนน้ำ

ภัยแล้ง (Droughts)

ภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่เกิดจากการขาดแคลนน้ำเป็นระยะเวลานานเป็นเดือนๆ หรือเป็นปี โดยทั่วไปเกิดขึ้นเมื่อพื้นที่ที่ได้รับน้ำอย่างสม่ำเสมอเกิดฝนตกต่ำกว่าค่าเฉลี่ย เกิดผลกระทบอย่างมากต่อการดำรงชีวิต การเกษตร และระบบนิเวศในพื้นที่เกิดภัย

สาเหตุการเกิดภัยแล้ง

๑. โดยธรรมชาติ

- การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิโลก เช่น ระบบการหมุนเวียนหรือส่วนผสมของบรรยายกาศเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศในฤดูร้อนที่ร้อนมากกว่าปกติ
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม เช่น ฝนทึบช่วง ฝนตกน้อย ดินเก็บความชื้นต่ำได้ไม่ดี ปริมาณน้ำใต้ดินมีน้อย
- การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำทะเล
- ความผิดปกติของตำแหน่งร่องมรุ่มทำให้ฝนตกในพื้นที่ไม่ต่อเนื่อง
- ความผิดปกติเนื่องจากพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนที่ผ่านประเทศน้อยกว่าปกติ

๒. โดยการกระทำของมนุษย์

- การใช้น้ำอย่างไม่เหมาะสมหรือสิ้นเปลืองเกินไป ทั้งการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ทำให้ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและน้ำใต้ดินลดลง
- พฤติกรรมการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่ทำลายชั้นโอลิโคน เกิดภาวะเรือนกระจุก ทำให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น เช่น การเผาพลาสติก น้ำมัน และถ่านหิน
- การพัฒนาด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรม ทำให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่า ส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธิ์ไม่เพียงพอ เนื่องจากขาดน้ำไม่ซึมชื้น และการบุกรุกพื้นที่ป่า ถือครองกรรมสิทธิ์ปัลกพีชไร
- ระบบการเพาะปลูกและความถี่ของการเพาะปลูก
- ขาดการวางแผนการสร้างแหล่งกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์จากน้ำฝน

ผลกระทบของภัยแล้ง ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากการภัยแล้งมีดังนี้

๑. ผลิตผลทางการเกษตรลดลง ไม่เพียงพอต่อการบริโภค และการเลี้ยงปศุสัตว์
๒. เกิดการกัดเซาะ กัดกร่อนภูมิทัศน์ พื้นดินแห้งแล้งและเกิดการพังทลายของผิวดิน
๓. เกิดฝุ่นละออง พายุฝุ่น เพราะพื้นดินแห้งแล้งขาดน้ำ
๔. ประชาชนเกิดความอดอยากเนื่องจากการขาดน้ำในการอุปโภคบริโภค
๕. เกิดความเสียหายต่อที่อยู่อาศัยของสัตว์ ที่ได้รับผลกระทบทั้งบอบกและในน้ำ
๖. เกิดภาวะขาดน้ำ ขาดสารอาหาร และเพิ่มโอกาสเกิดโรคระบาด
๗. เกิดการอพยพย้ายถิ่นของประชากร
๘. ผลผลิตการแสไฟฟ์ลดลง เนื่องจากการไฟไหม้อนไฟฟ์ขาดลง
๙. การประกอบการด้านอุตสาหกรรมต้องหยุดชะงัก เพราะขาดแคลนน้ำที่ใช้ในการกระบวนการผลิต
๑๐. เพิ่มโอกาสการเกิดไฟป่าในช่วงเกิดภัยแล้ง

ช่วงเวลาการเกิดภัยแล้งในประเทศไทย

ภัยแล้งในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเกิดใน 2 ช่วง ได้แก่

๑. ช่วงฤดูหนาวต่อเนื่องถึงฤดูร้อน โดยเริ่มจากครึ่งหลังของเดือนตุลาคมเป็นต้นไป บริเวณประเทศไทยตอนบน (ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออก) จะมีปริมาณฝนลดลงเป็นลำดับ จนกระทั่งเข้าสู่ฤดูฝนในช่วงกลางเดือนพฤษภาคมของปีถัดไป ซึ่งภัยแล้งลักษณะนี้จะเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี
๒. ช่วงกลางฤดูฝน ประมาณปลายเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม จะมีฝนทึบช่วงเกิดขึ้น ภัยแล้งลักษณะนี้จะเกิดขึ้นเฉพาะท้องถิ่นหรือบางบริเวณ บางครั้งอาจครอบคลุมพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง เกือบทั่วประเทศ

พื้นที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง

ภัยแล้งในประเทศไทยส่วนใหญ่มีผลกระทบต่อการเกษตรกรรม โดยเป็นภัยแล้งที่เกิดจากขาดผนน หรือ ฝนแล้ง ในช่วงฤดูฝน และเกิด ฝนทึบช่วง ในเดือนมิถุนายนต่อเนื่องเดือนกรกฎาคม พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งมาก ได้แก่บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง เพราะเป็นบริเวณที่อิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เข้าไปไม่ถึง และถ้าปีได้ไม่มีพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนผ่านในแนวดังกล่าว แล้วจะก่อให้เกิดภัยแล้งรุนแรงมากขึ้น นอกจากพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ยังมีพื้นที่อื่น ๆ ที่มีภัยประสมปัญหาฝนแล้ง ฝนทึบช่วง เป็นประจำอีกดังตารางข้างล่าง

ภาค/ เดือน	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	กลาง	ตะวันออก	ได้	
					ผู้ ตัววันออก	ผู้ ตัววันตก
ม.ค.						ฝนแล้ง
ก.พ.		ฝนแล้ง	ฝนแล้ง			ฝนแล้ง
มี.ค.	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง
เม.ย.	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง	ฝนแล้ง		ฝนแล้ง
พ.ค.						ฝนแล้ง
มิ.ย.	ฝนทึบ ช่วง	ฝนทึบช่วง	ฝนทึบ ช่วง	ฝนทึบ ช่วง		
ก.ค.	ฝนทึบ ช่วง	ฝนทึบช่วง	ฝนทึบ ช่วง	ฝนทึบ ช่วง		

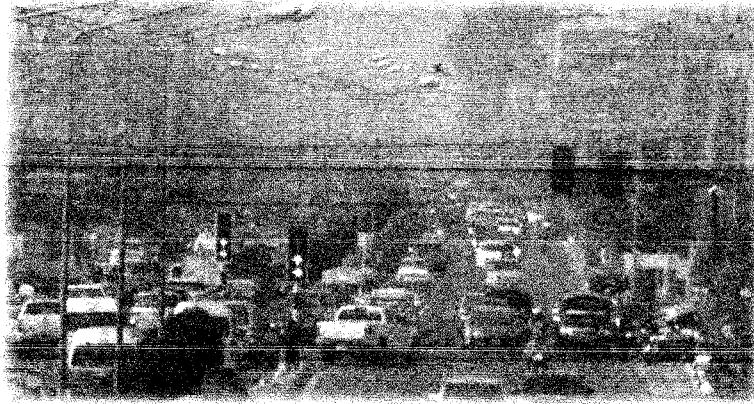
วิธีการแก้ปัญหาภัยแล้ง

- แก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น แจกน้ำให้ประชาชน ชุดเจาะน้ำบาดาล สร้างศูนย์จ่ายน้ำ จัดทำฝันเทียม
- การแก้ปัญหาระยะยาว อันได้แก่ การพัฒนาลุ่มน้ำ การสร้างฝาย การสร้างเขื่อน ชุดลอกแหล่งน้ำ การให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมมือในการจัดทำและพัฒนาชลประทาน การรักษาป่าและปลูกป่า เช่น การปลูกป่า ๓ อย่าง ได้ประโยชน์ ๔ อย่าง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

ข้อปฏิบัติเมื่อเกิดภัยแล้ง

- เตรียมกักเก็บน้ำสำรองเพื่อการบริโภคให้เพียงพอ โดยเริ่มดำเนินการก่อนช่วงเกิดภัยแล้ง อย่ารอมีฝนนั้นจะไม่มีน้ำให้กักเก็บ
- ชุดลอกคู คลอง ดูแลแหล่งเก็บน้ำในชุมชนให้มีศักยภาพเพื่อเพิ่มปริมาณกักเก็บน้ำ
- วางแผนใช้น้ำอย่างประหยัด เพื่อให้มีน้ำใช้ตลอดช่วงภัยแล้ง เช่น ใช้น้ำจากฝักบัวเพื่อซึ่ระร่างกายจะประหยัดน้ำมากกว่าการตักอาบ นำน้ำที่ใช้ซึ่ระร่างกายหรือน้ำจากการซักผ้าไปใช้ต่อทางการเกษตร
- การใช้น้ำเพื่อการเกษตร ควรใช้ในช่วงเช้าและเย็น เพื่อลดอัตราการระเหยน้ำ
- กำจัดวัสดุเชื้อเพลิงรอบที่พัก เพื่อป้องกันการเกิดไฟป่าและการลุกลาม
- เตรียมหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินเพื่อการขอหน้าบริโภคและการติดไฟป่า

อ้างอิง ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.ndwc.go.th/%E0%B8%A0%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B9%89%E0%B8%87-droughts/.๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑>

กรมควบคุมมลพิช เผยแพร่สภาพอากาศในพื้นที่กทม.ดีขึ้น หลังเกิดฝนตกในบางพื้นที่ พร้อมเตือนภาคเหนือ ฝ่าาะรำงภาวะอากาศนิ่ง ในช่วง ก.พ.-มี.ค.

เมื่อวันที่ 25 ม.ค.61 นายเดลิงศักดิ์ เพ็ชรสุวรรณ ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิช (คพ.) กล่าวถึงกรณีที่ กรุงเทพมหานครเกิดภาวะอากาศนิ่ง ทำให้มลพิษทางอากาศเกิดการสะสมตัวในปริมาณมากโดยตัวขึ้นจนทัศนวิสัยไม่ชัดเจนนานนี้ ว่า คุณภาพอากาศในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจากการตรวจค่าฝุ่นละออง 2.5 ไมครอน มีค่าเฉลี่ยทั้งสัปดาห์อยู่ที่ประมาณ 80 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร จึงทำให้ประชาชนหายใจไม่สะดวก และเกิดทัศนวิสัยไม่ชัดเจน แต่ในวันนี้ค่าฝุ่นละอองตั้งกล่าวลดลงแล้ว โดยทุกพื้นที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 50 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เนื่องจากมีฝนตกในหลายพื้นที่ อีกทั้งมีแಡดօอกจึงทำให้มลพิษมีการกระจายตัว ระยะอากาศได้ช่วยให้สถานการณ์ดีขึ้น ยกเว้นบริเวณริมถนนอินทรพิทักษ์ เขตอนบุรี ตรวจวัดได้ 57 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

นายเดลิงศักดิ์ เปิดเผยว่า สาเหตุของภาวะนี้ เกิดจากลมสงบ และชั้นาอากาศผดผันไกล์พื้นดิน ทำให้มลพิษทางอากาศที่สะสมอยู่ในปริมาณมากโดยตัวสูงขึ้นเกิดเป็นหมอกสีเทา สาเหตุหลักเกิดจากมลพิษทางการจราจร ซึ่งภาวะนี้มีการเกิดขึ้นทุกปี โดยมักเกิดขึ้นในช่วงฤดูหนาวต่อต้นฤดูร้อน แต่ในปีนี้เริ่มเกิดตั้งแต่วันที่ 18 - 24 ม.ค. ที่ผ่านมา ประกอบกับปัจจัยจากสภาพอากาศและอุณหภูมิที่ลดลงจนเกิดอากาศเย็น ไม่มีแಡด จึงสามารถมองเห็นภาวะนี้ได้ด้วยตาเปล่า ส่วนในปี 2559 เกิดขึ้นเพียง 1 วัน แต่มีค่าฝุ่นละออง สูงสุดเฉลี่ย 90 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

สำหรับภาวะที่เกิดขึ้นนี้ปรากฏในช่วงสั้น ๆ อย่างปีที่ผ่านมาไม่มีเหตุการณ์แบบนี้ บางครั้งอาจจะไม่ได้สังเกต ในช่วงเข้าม่องเห็นหมอก มีฝุ่นละอองลอยขึ้น แต่ช่วงสายก็จะรายาหายไปโดยรวดเร็ว จึงไม่มีการแจ้งเตือนประชาชน แต่รอบนี้ไม่เปลี่ยน เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน ซึ่งมลพิษทางอากาศจะขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ โดยขณะนี้มีเครื่องตรวจวัดฝุ่นละออง 2.5 ไมครอน อยู่ 40 เครื่อง โดยจะเริงติดตั้งเครื่องวัดเพิ่มเป็น 63 เครื่อง ให้แล้วเสร็จภายในปี 2563 โดยกรุงเทพมหานคร มีเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศ PM 2.5 อยู่ 6 เครื่อง เพื่อให้การรายงานผลทุกวจังหวัดเห็นภาพชัดเจนขึ้น แก้ปัญหาและแจ้งค่าการตรวจวัดในแต่ละพื้นที่โดยละเอียด

นายเดลิงศักดิ์ ยอมรับว่ามีโอกาสจะเกิดภาวะนี้ขึ้นอีกครั้ง เนื่องจากกรมอุตุนิยมวิทยา ประกาศว่า กรุงเทพมหานครจะมีอากาศหนาวขึ้น แต่ต้องดูว่าจะมีภาวะอย่างเมื่อวานหรือไม่ เนื่องจากมีฝนตก อากาศรีมไม่มีแಡดทั้งวัน ต้องดูทั้งปัจจัยมลพิษและสภาพอากาศร่วมกัน ในช่วงเดือน ก.พ.-มี.ค. จุดที่ควรเฝ้าระวัง คือ ทางภาคเหนือ ในส่วนของกรุงเทพมหานครหากพื้นช่วง ก.พ.-มี.ค. ไม่ปะปุ่ม คาดว่าจะมีผลกระทบ

ในส่วนการแก้ไขปัญหาต้องแก้ไขจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การใช้น้ำในการแก้ไขก็เหมือนกับฝนตก ลงของน้ำจะเข้าไปจับกับฝุ่นละอองให้มันตกลงมาได้ แต่ก็แค่ชั่วคราว ประชาชนหรือผู้ป่วยควรดูแลตัวเอง โดยใส่หน้ากากอนามัยชนิด N 95 ทั้งนี้ คพ.อยู่ในขั้นตอนการเจรจาต่างประเทศเพื่อขอให้ยกเว้นภาษีนำเข้าสู่ประเทศไทย 5% เพื่อพัฒนาคุณภาพน้ำมัน นำก๊าซชั้ลฟอร์ไดออกไซด์ออกจากน้ำมันให้เหลือเพียงร้อยละ 10 จะช่วยลดมลพิษหรือควันดำที่เป็นมลพิษทางอากาศได้ พร้อมเร่งลดระดับค่าเฉลี่ยมาตรฐานของฝุ่นละอองขนาด 2.5 ไมโครอนให้ได้ใกล้เคียงกับองค์กรอนามัยโลกมากที่สุด ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 25 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ขณะท่องค์กรอนามัยโลกกำลังประชุมเกี่ยวกับ ฝุ่นละอองขนาด 1 ไมโครอน หรือ PM 1 ซึ่งเป็นฝุ่นละอองที่เล็กกว่าฝุ่นละอองขนาด 2.5 ไมโครอนมาก โดยหากฝุ่นขนาดเล็กมากเท่าไหร่จะสามารถเข้าไปในระบบทางเดินหายใจได้ง่ายมากขึ้น ซึ่งฝุ่นขนาดเล็กขนาดนี้ หากมีสารพิษเข้ามาด้วยจะเป็นอันตรายต่อร่างกายมาก

อ้างอิง กรุงเทพธุรกิจ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/790066> .

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ข้อแนะนำสำหรับประชาชนในการปฏิบัติตน

- ใช้ผ้าชุบน้ำพอกมาตรฐาน ปิดจมูกและปาก ในกรณีที่อยู่ในบริเวณที่มีหมอกควัน
- ปิดหน้าด้วย กระตุ๊ก เพื่อป้องกันไม่ให้ฝุ่นควันเข้าบ้าน
- ไม่อยู่ในบริเวณที่มีหมอกควันปกคลุม โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ เด็ก คนชรา ผู้ป่วยโรคภูมิแพ้ หอบหืด
- ผู้ป่วยโรคหอบหืด โรคหัวใจ โรคปอด เด็ก และคนชรา ควรพักผ่อนอยู่ในบ้าน เตรียมยาและอุปกรณ์ที่จำเป็นให้พร้อม
- เมื่อมีอาการผิดปกติหลังจากการสูดหมอกควัน ควรรีบไปพบแพทย์ทันที
- งดเว้นการสูบบุหรี่และดื่มน้ำบุหรี่
- หลีกเลี่ยงการออกกำลังกายและการทำงานหนักที่ต้องออกแรงมากในบริเวณที่มีฝุ่นควัน
- ติดตามรับฟังข่าวสารและข้อมูลจากทางราชการอย่างใกล้ชิด
- งดการรองรับน้ำฝนไว้ใช้อุปโภคบริโภคชั่วคราว แต่หากจำเป็นต้องรองรับน้ำฝนควรปล่อยให้ฝนตกลงมาอย่างน้อย 1 ชม. ก่อนรองน้ำไว้ใช้

อ้างอิง กรมควบคุมมลพิษ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.pcd.go.th/info_serv/air_thaihaze.html .

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

พายุฟ้าคะนอง หรือพายุฤดูร้อน (Thunderstorms)

พายุฟ้าคะนองที่เกิดขึ้นในฤดูร้อนหรือเรียกว่าพายุฤดูร้อนจะเกิดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน หรือในช่วงก่อนเริ่มต้นฤดูฝน ขณะที่อุณหภูมิในภาคต่างๆเริ่มสูงขึ้น เนื่องจากแกนของโลกเริ่มเอียงเข้าหา ดวงอาทิตย์ และดวงอาทิตย์จะเคลื่อนมาอยู่ที่บริเวณเส้นศูนย์สูตร ทำให้อากาศร้อนอบอ้าวและชื้นในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและตอนบนของภาคกลาง อากาศที่อยู่ใกล้ผิวน้ำจะมีอุณหภูมิสูง ประกอบกับลมที่พัดเข้าสู่ประเทศไทยเป็นลมใต้และลมตะวันออกเฉียงใต้ที่พัดมาจากอ่าวไทยและทะเลจีนใต้ ในระยะนี้ถ้ามีลมเหνือ (อากาศเย็น) พัดลงมาจากประเทศจีนระหว่างทำให้อากาศสองระบบพบกัน ทำให้การหมุนเวียนของอากาศแปรปรวนขึ้นอย่างรวดเร็วและฉับพลัน เป็นเหตุให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนองอย่างแรงและรวดเร็ว มีฟ้าแลบ (Lightning) ฟ้าร้อง (Thunder) และฟ้าผ่ารวมอยู่ด้วย นอกจากนี้มักจะมี ลมกระโโซ่แรงและฝนตกหนักเกิดขึ้น บางครั้งยังมีลูกเห็บตกลงมาด้วย พายุฟ้าคะนองนี้เป็นพายุที่เกิดขึ้น ในช่วงเวลาอันสั้นมีอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนานกว่า 2 ชั่วโมง

โดยทั่วไป พายุฤดูร้อนนี้มักเกิดขึ้นในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการแพร่ลิ่ม ของความกดอากาศสูงจากประเทศไทยและภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นในขณะที่ประเทศไทยตอนบนมีอากาศร้อนและชื้น มีการยกตัวของมวลอากาศอยู่บ้างแล้ว แต่เมื่อมีอากาศเย็นจากบริเวณ ความกดอากาศสูงซึ่งมีลักษณะจะมีมวลและมีอุณหภูมิต่ำกว่า ทำให้มวลอากาศร้อนยกตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว และเมฆคิวโนโลนิบัส (Cumulonimbus) ที่ก่อตัวขึ้นจะเริ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งอุณหภูมิยอดเมฆต่ำกว่า -60 ถึง 80 องศาเซลเซียส จึงทำให้เกิดลูกเห็บตกได้

ลักษณะอากาศร้ายที่เกิดจากพายุฝนฟ้าคะนอง

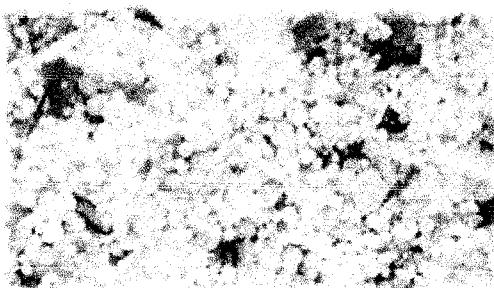
พายุฝนฟ้าคะนองรุนแรง เป็นต้นกำเนิดของลักษณะอากาศเลวร้ายเกือบทุกชนิด อากาศร้ายเหล่านี้สามารถก่อความเสียหายหักต่อชีวิตและทรัพย์สินได้เป็นจำนวนมาก แม้จะเกิดในบริเวณไม่กว้างนัก และสามารถจำแนกได้เป็นชนิดสำคัญๆ ดังนี้

1. พายุทอร์นาโด (TORNADO) เป็นอากาศร้ายรุนแรงที่สุด ซึ่งเกิดจากพายุฝนฟ้าคะนอง มีลักษณะเป็นลำหมีองวงซึ่งยื่นออกมาจากฐานเมฆ เมื่อพายุฟ้าคะนองดูดเอาอากาศจากภายนอกเข้าไปที่ฐานเคลื่อนตัวโดยมีความเร็วสูงมากและบิดเบี้ยวเป็นเกลียว มีเส้นผ่าศูนย์กลางของลำพายุเล็กมากคือ ประมาณ พันพุ่ต มักเห็นเป็นเมฆลักษณะเป็นลำพุ่งขึ้นสู่บรรยากาศ หรือย้อยลงมาจากฐานเมฆคิวโนโลนิบัส ดูคล้ายกับมังงะ หรือห่อหรือปล่องยื่นออกมา ลักษณะที่ยื่นมาไม่ถึงพื้น เรียกว่า "FUNNEL CLOUD" ลักษณะมาถึงพื้นดินเรียกว่า ทอร์นาโด แสดงลักษณะดังกล่าวและถ้าเกิดขึ้นเหนือพื้นน้ำเรียกว่า สเปทน้ำ (WATER SPOUT) ในประเทศไทย จะเรียกสเปทน้ำว่าลมวงศ้างหรือนาคเล่นน้ำ ซึ่งมีความรุนแรงน้อยกว่าพายุทอร์นาโดมาก

2. อากาศปั่นป่วน อากาศปั่นป่วนและลมกระซักแรง ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งต่างๆ บนพื้นดิน อากาศปั่นป่วนเกิดขึ้นทั้งภายในพายุฝนฟ้าคะนองและภัยนกอกรตัวเซลล์ ภายในตัวเซลล์พายุอากาศปั่นป่วนรุนแรงเกิดจากกระแสอากาศเคลื่อนที่ขึ้นและกระแสอากาศเคลื่อนที่ลงส่วนกัน ภัยนกอกรตัวเซลล์พายุฝนฟ้าคะนอง อากาศปั่นป่วนที่เกิดขึ้นบางครั้งสามารถพบร่องอกไปไกลกว่า 30 กิโลเมตรจากตัวเซลล์พายุฝนฟ้าคะนอง อากาศปั่นป่วนรุนแรงสามารถพัดทำลายสิ่งต่างๆ บนพื้นดินได้ โดยเฉพาะสิ่งก่อสร้างที่ไม่แข็งแรง

3. ลูกเห็บ ลูกเห็บมักเกิดขึ้นพร้อมกับอากาศปั่นป่วนรุนแรง กระแสอากาศเคลื่อนที่ขึ้น ทำให้หยดน้ำถูกพัดพาไปสู่ระดับสูงมาก และเมื่อหยดน้ำเริ่มแข็งตัวเป็นกลาญเป็นน้ำแข็ง จะมีหยดน้ำอื่นๆ รวมเข้ามารวมด้วย ดังนั้นขนาดของก้อนน้ำแข็งจะขึ้นเรื่อยๆ และในที่สุดก็ถล่มมาเป็นลูกเห็บ ลูกเห็บขนาดใหญ่มักจะเกิดขึ้นจากพายุฝนฟ้าคะนองรุนแรงและมีเมฆยอดสูงมาก บางครั้งสามารถพบรูกุลเห็บได้ที่ระยะไกลออกไปหลายกิโลเมตร จากต้นกำเนิด และสามารถทำความเสียหายต่อพื้นที่ที่ปรากฏลูกเห็บนั้น

ในขณะที่ลูกเห็บตกผ่านบริเวณที่สูงที่มีอุณหภูมิสูงกว่า ลูกเห็บจะหลอมละลายกลาญเป็นหยดน้ำฟ้า ทำให้พื้นที่สามารถตรวจสอบและลูกเห็บเกิดขึ้นประปรกนหรืออาจตรวจสอบเพียงอย่างเดียว ดังนั้นควรตั้งข้อสังเกตของการเกิดลูกเห็บแม้จะตรวจไม่พบที่พื้นโดยเฉพาะใต้ ANVIL ของพายุฟ้าคะนองขนาดใหญ่

4. พ้าแลบและพ้าผ่า พ้าแลบและพ้าผ่าเป็นภัยธรรมชาติที่คร่าชีวิตมนุษย์มากที่สุด พ้าแลบพ้าผ่า เกิดจากประกายไฟพ้าของการปล่อยประจุอิเล็กตรอน เมื่อเกิดความต่างศักย์ไฟฟ้าระหว่างตำแหน่งสองตำแหน่งที่ระดับค่าหนึ่ง ความต่างศักย์ ทำให้เกิดแรงดันและการไหลของประจุไฟฟ้า ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าระหว่างเมฆกับพื้นดิน ระหว่างเมฆสองกลุ่ม หรือส่วนหนึ่งส่วนใดภายในเมฆกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น จึงมักปรากฏว่าพ้าผ่าวัดถูกที่อยู่ในที่สูงในโลหะหรือในน้ำซึ่งเป็นสื่อไฟฟ้า

จากลักษณะอากาศร้ายที่กล่าวมาแล้วของพายุฝนฟ้าคะนอง สามารถสรุปลักษณะผลกระทบที่จะมีต่อสิ่งมีชีวิตบนพื้นดินได้ ดังนี้

- ลมกระซิบแรง ลมแรง ฯลฯ ทำความเสียหายต่อสิ่งก่อสร้าง ต้นไม้ อาคาร บ้านเรือน
- ฝน ก่อให้เกิดน้ำท่วม และน้ำท่วมฉับพลันในที่ราบลุ่ม ที่ต่ำและเชิงเขา
- ลูกเห็บทำความเสียหายต่อสิ่งก่อสร้าง สัตว์เลี้ยง สวนไร่ พืชผลและอื่นๆ
- พื้นา่น ทำลายชีวิตมนุษย์และสัตว์เลี้ยง สิ่งก่อสร้างและอื่นๆ

การลดเสี่ยงอันตรายจากพายุฝนฟ้าคะนอง

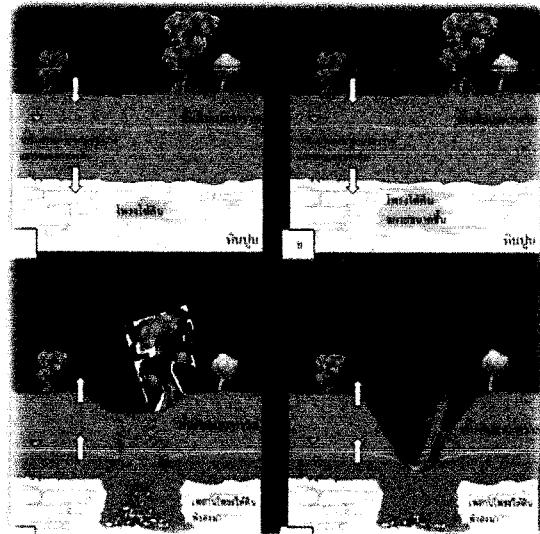
- ในขณะประกายพายุฝนฟ้าคะนอง หากอยู่ใกล้อาคารหรือบ้านเรือนที่แข็งแรงและปลอดภัยจากน้ำท่วม ควรอยู่แต่ภายในอาคารจนกว่าพายุฝนฟ้าคะนองจะยุติลงซึ่งใช้เวลาไม่นานนัก
- การอยู่ในรถยนต์จะเป็นวิธีการที่ปลอดภัยวิธีหนึ่ง แต่ควรจอดรถให้อยู่ห่างไกลจากบริเวณที่น้ำอาจท่วมได้
- อยู่ห่างจากบริเวณที่เป็นน้ำ ขึ้นจากเรือ ออกห่างจากชายหาดเมื่อประกายพายุฝนฟ้าคะนอง เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายจากน้ำท่วมและพื้นา่น
- ในกรณีที่อยู่ในบ้าน หรือในที่โล่ง ควรคุกเข่าและโน้มตัวไปข้างหน้าแต่ไม่ควรนอนราบกับพื้น เนื่องจากพื้นเปียกเป็นสีอิฐฟ้า และไม่ควรอยู่ในที่ต่ำ ซึ่งอาจเกิดน้ำท่วมฉับพลันได้ ไม่ควรอยู่ในที่โดยเดียว หรืออยู่สูงกว่าสภาพสิ่งแวดล้อม
- ออกให้ห่างจากวัตถุที่เป็นสีอิฐฟ้าทุกชนิด เช่น ลวด โลหะ ห้องน้ำ แนวรั้วบ้าน รถแทรกเตอร์ จักรยานยนต์ เครื่องมืออุปกรณ์ทำสวนทุกชนิด รถรถไฟ ต้นไม้สูง ต้นไม้โดยเดียวในที่แจ้ง
- ไม่ควรใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น โทรศัพท์ ฯลฯ และควรดูไฟโทรศัพท์ชั่วคราวจากการณีฉุกเฉิน
- ไม่ควรใส่เครื่องประดับโลหะ เช่น ทองเหลือง ทองแดง ฯลฯ ในที่แจ้งหรือถือวัตถุโลหะ เช่น ร่ม ฯลฯ ในขณะประกายพายุฝนฟ้าคะนอง

อ้างอิง ภัยธรรมชาติในประเทศไทย. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<https://sites.google.com/site/phaythrrmchatiniprathesthiy/hlak-kar-laea-thvsti-thi-keiywkhxng/phay-thrrmchati-keid-khun-ni-prathesthiy/phayu-fa-khanxng-hrux-phayu-vdu-rxn-thunderstorms> . ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

หลุมยุบ

หลุมยุบ (Sinkhole) เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างหนึ่งที่ดินยุบตัวลงเป็นหลุมลึก มีรูปร่างและขนาดต่างๆ กัน เช่น รูปเกือบกลมหรือเป็นวงรี (พจนานุกรม ศัพท์ธรณีวิทยา , 2544) มีน้ำขังอยู่ก้นหลุม ภายหลังน้ำได้ดินจะกัดเซาะและนำพาดินที่อยู่ก้นหลุมไป ทำให้หลุมยุบลึกขึ้น ส่วนปากหลุมก็จะพังอยู่ตลอดจนกระทั่งจะเสื่อม (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 แบบจำลองการเกิดหลุมยุบ (คดลอกจากศิริประภา , 2552)

1.สาเหตุของการเกิดหลุมยุบที่พบในประเทศไทย

หลุมยุบเกิดจากมีโครงใต้ดินในบริเวณนั้น ต่ำมาเด้าน้ำพริกยุบตัวลง อาจเนื่องจากการสูบน้ำใต้ดินทำให้ขาดแรงพยุง เพดานโครง หรือแรงสั่นสะเทือนจากการที่มีมيانพานหันสัญจราไปมาในบริเวณใกล้เคียง/แรงสั่นสะเทือน จากแผ่นดินไหว จึงทำให้เพดานโครงพังทลายลงเกิดเป็นหลุมยุบขึ้น โครงใต้ดินที่พบในประเทศไทย มีดังนี้

1.1 โครงหินปูนใต้ดิน

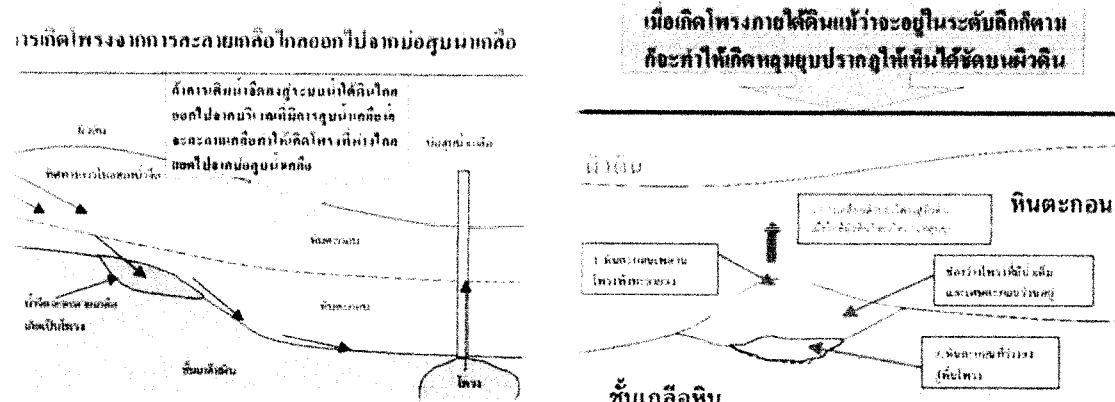
เมื่อผ่านตกลมมา จะได้รับก้าชคาร์บอนไดออกไซด์ขณะผ่านชั้นบรรยากาศและซึมลงใต้ผิวดิน ทำให้น้ำฝนมีความเป็นกรดอย่างอ่อน (กรดคาร์บอนิก) เมื่อไหหล่อผ่านและสัมผัสกับหินปูนจะละลายเนื้อหินปูนออกไปด้วย ในที่สุดก็จะค่อยๆ เกิดเป็นโครงหรือถ้ำใต้ดินขึ้น เมื่อโครงใต้ดินเหล่านี้มีการขยายขนาดใหญ่ขึ้นและอยู่ใกล้ผิวดินมากยิ่งขึ้น เพดานไม่สามารถต้านทานน้ำหนักของดินและสิ่งก่อสร้างที่กดทับด้านบนได้ ก็จะถล่มพังลงไปด้านล่างและกลายเป็นหลุมยุบ ในที่สุด โครงหินปูนถ้ำอยู่พื้นผิวดิน ก็คือถ้ำ ถ้าไม่ผลเรียกว่าโครงหินปูนใต้ดิน ซึ่งจำแนกเป็น 2 ระดับ คือ โครงหินปูนใต้ดินระดับลึก (ลึกจากผิวดินมากกว่า 50 เมตร) และโครงหินปูนใต้ดินระดับตื้น (ลึกจากผิวดินไม่เกิน 50 เมตร) ส่วนใหญ่หลุมยุบจะเกิดในบริเวณที่มีโครงหินปูนใต้ดินระดับตื้น (รูปที่ 2 และ 3)

รูปที่ 2 หลุ่มยุบขนาด 30 ม. สีก 20 ม. ที่บ้านพะโลห์ใหม่ อ.แม่รرماد จ.ตาก (ซ้าย) หลุ่มยุบขนาด 10 ม.สีก 9 ม.ที่ อ.สะเมิงใต้ จ.เชียงใหม่ (ขวา) ทั้งสองแห่งเกิดจากprocessทินปูนใต้ดิน

1.2 ชั้นเกรดอหินไดคิล

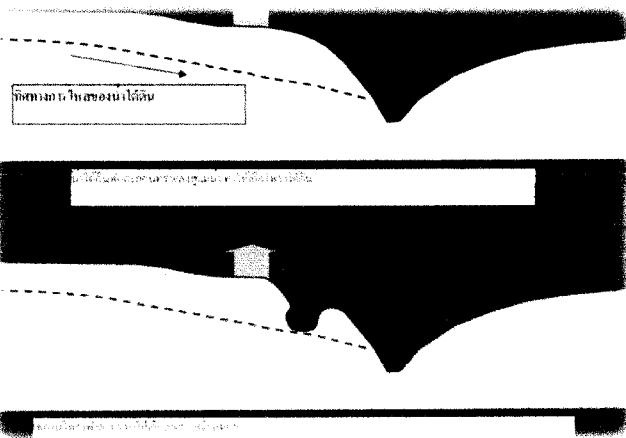
พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีชั้นเกลือหินรองรับอยู่ด้านใต้ เกลือหินมีคุณสมบัติละลายน้ำได้ง่าย เมื่อมีการทำเหมืองใต้ดิน โดยการสูบเกลือขึ้นมา จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดโพรงใต้ดินขึ้น ต่อมาเพดานโพรงพังทลายลง จึงเกิดเป็นหลุมยบขึ้น

รูปที่ 3 แบบจำลองแสดงการสูบน้ำเกลือในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จนเกิดไฟร์ได้ดิน และนำไปสู่หลุมยุบในบริเวณที่มีการสูบน้ำเกลือ (คัดลอกจาก สีบศักดิ์, 2544)

1.3 ชั้นทรายอกน้ำใต้ดินพืดพา

มักเกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีชั้นทรายรองรับอยู่ใต้ดินและอยู่ใกล้แม่น้ำ ลำคลอง เกิดขึ้นทั่วทุกภาคของประเทศไทย เมื่อมีฝนตกหนักหรือตกร่องน้ำ ทำให้บริเวณและแรงพัดพาของน้ำใต้ดินเพิ่มขึ้นจึงพัดพาเอาตะกอนทรายใต้ดินลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง จึงทำให้เกิดโพรงใต้ดินขึ้น แต่โพรงใต้ดินที่เกิดจากสาเหตุนี้จะมีขนาดไม่ใหญ่มาก และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินเพียงแต่สร้างความตื่นระหนกให้กับประชาชน (รูปที่ 4)

รูปที่ 4 ภาพจำลองหลุมยุบส่าหรดจากชั้นหรายุกน้ำใต้ดินพัดพา

2. ส่าหรดของการเกิดบ่อน้ำทรุดตัว

นอกจากหลุมยุบอันมีสาเหตุจากโครงสร้างใต้ดินดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีกรณีที่บ่อน้ำทรุดตัว หรือจมหายลงไป ซึ่งจาก การตรวจสอบแล้วพบว่าสาเหตุมี 3 กรณี

- ท่อบ่อวางอยู่บนชั้นดินกอนอ่อน น้ำหนักของท่อบ่อกดทับให้จมตัวลง
- ท่อบ่อท่อนล่างแตก เนื่องจากอายุการใช้งานทำให้หักตัวลงตามลงไป
- ปลายท่อป้อมท่อนล่างวางไม่ถึงพื้นบ่อ นานวันเข้าน้ำหนักจากท่อต้านบกตทับให้จมตัวลง

อ้างอิง สำนักธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อมและธรณีพิบัติภัย กรมทรัพยากรธรณี. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

http://www.dmr.go.th/download/Landslide/Sinkhole/what_sinkhole.htm . ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๖ โรคที่มากับฤดูร้อน

ประเทศไทยกำลังเข้าสู่ฤดูร้อน อีกทั้งอากาศที่ร้อนและแห้งแล้ง เม마ะกับการเจริญเติบโตของเชื้อโรค โดยเฉพาะเชื้อแบคทีเรีย ที่นำมาน้ำสู่โรคติดต่อสำคัญที่มักเกิดในฤดูร้อน ซึ่งพบได้บ่อยทุกปี มี 6 โรค ได้แก่...

๑. โรคอุจจาระร่วง (Acute Diarrhea) การติดต่อโรคดังกล่าว เกิดจากการกินอาหารหรือดื่มน้ำที่เชื้อมีปนเปื้อน เช่นอาหารที่ปรุงสุก ๆ ดีบ ๆ อาหารที่มีแมลงวันตอม หรืออาหารที่ทำไว้ล่วงหน้านาน ๆ อาการส่วนใหญ่ของผู้ป่วย มักถ่ายอุจจาระเหลวเป็นน้ำหรือมีมูกเลือดปน ปวดท้อง คลื่นไส้อาเจียน ซึ่งการดูแลผู้ป่วยโรคอุจจาระร่วงในระยะแรก ควรให้ผู้ป่วยดื่มน้ำหรืออาหารเหลวมาก ๆ อาทิ น้ำข้าว น้ำแข็งจืด และดื่มน้ำสารละลายน้ำตาลเกลือแร่ และถ้าอาการไม่ดีขึ้น ยังไม่หยุดถ่ายเหลว ให้รีบไปพบแพทย์

๒. โรคอาหารเป็นพิษ (Food Poisoning) เป็นโรคทางเดินอาหารที่พบบ่อยมาก เนื่องจากสารพิษ (Toxin) จากแบคทีเรียต่างอยู่ในอาหารที่ไม่สะอาดพอ สุก ๆ ดีบ ๆ หรือบูดเสีย ทำให้เกิดปัญหาห้องเสียได้ สำหรับการรักษาส่วนใหญ่หากเป็นไม่มาก จะถ่ายเป็นน้ำไม่มีมูกเลือด ไม่มีไข้ หายได้เอง แต่ถ้าเป็นมากต้องได้รับน้ำเกลือเสริม อาจอยู่ในรูปแบบของการดีม หรือการให้ทางเส้นเลือดแคบแต่ความรุนแรง

๓. โรคบิด (Dysentery) เกิดจากเชื้อแบคทีเรียเข้าสู่ร่างกายผ่านการรับประทาน เช่น การรับประทานอาหารน้ำ ที่ปนเปื้อนเชื้อโรค อาหารดีบ ๆ สุก ๆ หรืออาหารที่มีแมลงวันตอม ดังนั้นไม่ว่าเด็ก ผู้ใหญ่ เพศไหน วัยใดก็สามารถเป็น โรคบิด ได้ทั้งนั้น โดยผู้ป่วยจะมีอาการปวดบิดในท้อง ต่อมากจะเริ่มไข้ขึ้น และถ่ายเหลว รวมถึงอาเจียน ปวดเมื่อยตามตัว คลื่นไส้อาเจียน ซึ่งอาการห้องเดินเป็นบิด จะหายได้เองภายใน 5-7 วัน ในคนที่ไม่ได้ทานยา แต่บางรายก็อาจมีอาการกลับมาใหม่ได้อีก

๔. ไทฟอยด์ (Typhoid) การติดต่อมักเกิดจากการปนเปื้อนของเชื้อในอาหารหรือน้ำดื่ม ซึ่งไข้ไทฟอยด์ จะมีอาการแบบเฉียบพลัน รายที่เป็นรุนแรงอาจเสียชีวิตได้ อาการของโรคจะมีไข้ ปวดเนื้อปวดตัว คลื่นไส้ หัวใจเต้นช้าลง (โดยทั่วไปแล้วเวลาไข้จะเต้นเร็วขึ้น) หากให้แพทย์ตรวจอาจพบว่าม้ามโต บริเวณใต้ชายโครงด้านซ้าย ต้องใช้การตรวจเลือดยืนยันว่าเป็นโรคนี้จริง ส่วนการป้องกันสามารถทำได้โดยการใช้วัคซีน ซึ่งมีทั้งในรูปของการรับประทานหรือฉีด แต่การป้องกันไม่สามารถป้องกันได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ดังนั้น วิธีที่ดีที่สุดคือการระมัดระวังเรื่องอาหารและน้ำดื่ม

๕. อหิวาต์โรค (Cholera) โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่ที่ติดเชื้ออหิวาต์ จะไม่มีอาการหรือมีไม่มาก แต่ในรายที่ติดเชื้อรุนแรง อาจเสียชีวิตได้ในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมงหลังเกิดอาการ เนื่องจากมีการสูญเสียของน้ำและเกลือแร่ในปริมาณมาก โรคนี้ติดต่อได้โดยการรับประทานอาหารหรือน้ำดื่มที่มีเชื้อเข้าไป การรักษาครบทั้งน้ำและเกลือแร่ที่สูญเสียไป กับการถ่ายอุจจาระและการอาเจียน เช่น ให้ผู้ป่วยดื่มน้ำเกลือ แต่หากรุนแรงต้องให้ทางเส้นเลือด ควบคู่กับการใช้ยาปฏิชีวนะ

๖. โรคพิษสุนัขบ้า (Rabies) โรคติดต่อร้ายแรงจากสัตว์สุกคน ไม่มียารักษาให้หายขาดได้ เพราะโรคตั้งกล่าวติดต่อจากการถูกสัตว์ที่มีเชื้อโรคพิษสุนัขบ้ากัด ช่วน หรือเลียบริเวณที่มีแผลอยู่แล้ว หรือน้ำลายของสัตว์กระเด็นเข้าตา ปาก จมูก หั้งนี้ วิธีป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่ดีที่สุดก็คือ ให้นำสัตว์เลี้ยงไปฉีดวัคซีนป้องกัน โรคพิษสุนัขบ้าปีละครั้ง เริ่มนิติเมื่ออายุ ๒-๔ เดือน และหากถูกสุนัขหรือสัตว์เลี้ยงถูกด้วยนมกัด หรือช่วนให้รับล้างแผลด้วยสบู่และน้ำสะอาดหลาย ๆ ครั้ง เช็ดให้แห้ง แล้วใส่ยารักษาแพลสต์ และรีบไปพบแพทย์เพื่อรับการรักษาที่ถูกต้อง

อ้างอิง สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

http://www.msd.bangkok.go.th/healthconner_summer.htm . ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

โรคพิษสุนัขบ้า

โรคพิษสุนัขบ้าในสัตว์ (Rabies)

โรคพิษสุนัขบ้า หรือที่ชาวบ้านทั่วๆ ไปนิยมเรียกว่า เรียก "โรคกลัวน้ำ" (Hydrophobia) ส่วนในภาษาอีสานเรียก "โรคหมาว้อ" นั้น เป็นโรคติดเชื้อของระบบประสาทส่วนกลางที่มีอันตรายร้ายแรงถึงชีวิต พบรเกิดในสัตว์ เลือดอุ่นทุกชนิด ทั้งสัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่าและยังติดต่อมาสู่มนุษย์ พาหนะนำโรคที่สำคัญที่สุดสู่มนุษย์ และสัตว์อื่นๆ คือ สุนัข รองลงมาคือแมว พาหนะนำเชื้อที่สำคัญในบ้านเรามี สุนัขและแมว ส่วนในต่างประเทศ มักเกิดจากสัตว์ป่ากินเนื้อต่างๆ เช่น สุนัขจิ้งจอก สุนัขป่า Jaguar, Raccoon, Skunk เป็นต้น และสำหรับ ในแถบประเทศไทยและตินومerican ยังพบพาหนะที่สำคัญคือ ค้างคาวดูดเลือด (Vampire bat)

สาเหตุและการติดต่อ

เกิดจากไวรัส (Rabies virus) ซึ่งเป็น อาร์ เอน อี ไวรัส (RNA virus) อยู่ในจีนัส Lyssavirus แฟมิลี Rhabdoviridae การติดเชื้อที่สำคัญที่สุดคือการถูกสัตว์เป็นบ้ากัด เชื้อพิษสุนัขบ้าที่อยู่ในน้ำลายจะเข้าสู่บาดแผลและผ่านเข้าสู่เส้นประสาทส่วนปลาย ไขสันหลัง และเข้าสู่สมองมีการแบ่งตัวในสมองและปล่อยเชื้อไวรัสไปตามแขนงประสาทที่ไปเลี้ยงอวัยวะต่างๆ ทั่วร่างกาย รวมทั้งต่อมน้ำลาย เชื้อไวรัส โรคพิษสุนัขบ้าสามารถเพิ่มจำนวนในเซลล์ของต่อมน้ำลาย ซึ่งจะเป็นช่วงที่สัตว์แสดงอาการป่วยออกมายให้เห็น นอกจากนั้นเชื้ออาจติดต่อจากการกินได้ถ้ามีบาดแผลภายในช่องปากและหลอดอาหาร ซึ่งจะพบกรณีสัตว์กินเนื้อตัวป่วย หรือที่ตายใหม่ๆ เข้าไป

อาการ

สัตว์ที่ได้รับเชื้อจะแสดงอาการภายใน 14-90 วัน หรืออาจนานกว่านี้โดยเฉลี่ยประมาณ 21 วัน อาการของสัตว์แต่ละตัวจะแตกต่างกันมาก แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ แบบดุร้าย (furious form) และแบบซึม (dumb or paralytic form) แบบดุร้าย สัตว์จะแสดงอาการเบื้องต้น อุบัติสัยเปลี่ยนไป บางรายชอบกินดินหินเป็นต้น ในครึ่นจนน้ำนมจะลดลง แสดงอาการตื่นเต้น ร้อง หาย ดุร้าย วิงชูคน หรือสิงกีดขวาง แสดงอาการกลืนลำบาก (ทำให้เรียกว่าโรคกลัวน้ำ) มีน้ำลายไหลมาก แสดงอาการไวต่อแสง และเสียงอย่างมาก เมื่อโรคดำเนินต่อไปถึงขั้นสมองอักเสบ สัตว์จะแสดงอาการอัมพาต ล้มลงนอน ซัก และตายในที่สุด ซึ่งอยู่ในรา 2-7 วันนับแต่เริ่มแสดงอาการ แบบซึม สัตว์จะแสดงอาการในระยะตีนเต้นสั้น มากจนสังเกตไม่เห็น อาการจะเข้าระยะอัมพาตอย่างรวดเร็ว ซึ่ม มีน้ำลายไหลมาก กล้ามเนื้อขาไม่สัมพันธ์กัน ล้มลงนอน ซักหายใจไม่ออกและตายในที่สุด อาการที่อาจพบได้อีกคือ ขนลุก กล้ามเนื้อสั่น กระตุก เช่น ที่ใบหน้า ใบหูบิด เคี้ยวฟัน หางบิดไปด้านข้าง มีอาการอัมพาตของกล้ามเนื้อลำคอทำให้กลืนลำบาก มีการไอคล้ายมีสิ่งแปลกปลอมติดคอ ร้องเสียงแหบท่า บางรายมีอาการคล้ายกำลังเป็นสัด การถ่ายเหลว จะพบในช่วงแรก และตามด้วยการถ่ายลำบากและท้องอืด

การตรวจวินิจฉัย

โรคพิษสุนัขบ้าในสัตว์ดูจากอาการในระยะแรกๆ นั้นทำได้ไม่ง่ายนักเนื่องจากการต่างๆ ปรากฏไม่ชัดเจน และบางครั้งโรคบางโรคมีอาการคล้ายคลึงกับที่พบในโรคพิษสุนัขบ้า เช่น อซีโนเมีย (Acetonemia) ไฮโปแมกนีเซียม (Hypomagnesemia) โรคติดเชื้อในระบบประสาทส่วนกลาง อาการระหว่างเป็นสัดทั้งในเพศผู้และเพศเมีย สิ่งแปลกปลอมภายในช่องปากและลำคอ การขาดวิตามินเอ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการตรวจสอบทางห้องปฏิบัติการเพื่อยืนยันการเป็นโรคนี้โดยตรวจหาเชื้อจากสมองสัตว์ตามวิธีการต่างๆ

การรักษา

การใช้วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าชนิดเข็อต้ายฉีดให้แก่สัตว์ใหญ่ภายนอกหลังถูกสุนัขบ้ากัดนั้นยังได้ผลไม่นานนัก แม้จะมีข้อป้องใช้ในสัตว์ใหญ่ของวัคซีนหลายชนิดก็ตาม ทั้งนี้อาจเพราะสัตว์ได้รับวัคซีนช้าเกินไปขนาดและโปรแกรมวัคซีนไม่เหมาะสม บาดแผลลึกและอยู่บริเวณในหน้า เป็นลูกสัตว์หรือสุขภาพไม่แข็งแรง หรือขึ้นกับชนิดของสัตว์ที่รับเชื้อ เช่น มีความไวต่อโรคพิษสุนัขบ้า มากกว่าสุนัขเป็นต้น สำหรับการใช้แอนติเรบีส ซีรัม (antirabies serum) ฉีดภายนอกหลังถูกกัดนั้น แม้ว่าจะได้ผลตีกว่าแต่ก็มีราคาแพงและหาได้ยาก จึงไม่นิยมกระทำการ กินเน็นในรายที่สัตว์มีราคาแพงเท่านั้น อย่างไรก็ตามในบ้านเรามีความพยายามนำวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าชนิดเข็อต้ายที่ใช้ในสัตว์เลี้ยงมาฉีดให้แก่สัตว์ใหญ่หลังสัมผัสโรคด้วยขนาดและวิธีการต่างๆ กัน เช่น

- ฉีดเข้ากล้ามเนื้อ ครั้งละ 1 มิลลิลิตร จำนวน 4 ครั้ง ทุกๆ 2 วัน เช่นเดียวกับในสุนัข
- ฉีดเข้าใต้ผิวหนัง จำนวน 4 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 3 วัน ในขนาด 2, 1, 1, 1 มิลลิลิตร ตามลำดับ
- หรือวิธีการอื่นๆ ตามแต่ประสบการณ์และเทคนิคของแต่ละคนซึ่งผลการรักษาโดยวิธีเหล่านี้ยังไม่แน่นอน เพราะปัจจัยต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สำหรับคำแนะนำ เมื่อถูกสุนัขบ้ากัดนั้นได้ก่อร้ายไว้ในคอมเพนเดียม ออฟ เอนิมอลเรบี (Compendium of Animal Rabies)

การควบคุมและป้องกัน

การป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่ดีที่สุดคือระวังอย่าให้ถูกสุนัขกัดหรือแมว กัด เพราะการติดเชื้อจะมาจากการที่เป็นบ้าเป็นส่วนใหญ่ การป้องกันโดยการฉีดวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้า เช่นที่ทำในสุนัขและแมวน้ำ คงกระทำได้ยาก ยกเว้นกรณีอยู่ในบริเวณที่มีโรคระบาดซุกซุม หรือมีโคปายด้วยโรคนี้อยู่ในฝูง

- ถ้าสัตว์ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าไว้ก่อนแล้วและถูกสุนัขบ้ากัดในภายนอกให้รีบฉีดวัคซีนเข้าในทันทีและสังเกตอาการนาน 90 วัน
- ถ้าสัตว์ไม่ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้ามาก่อนและถูกสุนัขบ้ากัด ควรทำการสัตว์นั้นพันทีแต่ถ้าไม่ทำการต้องสังเกตอาการนาน 180 วัน
- สำหรับชากระสัตว์ที่ทำลายนั้นจะนำมาบริโภคได้หรือไม่ให้พิจารณาดังนี้

ถ้าสัตว์นั้นถูกสุนัขบ้ากัดไม่เกิน 7 วัน สามารถนำเนื้อส่วนอื่นๆ มาบริโภคได้ยกเว้นบริเวณที่ถูกกัดให้ตัด ห้ามรับ อย่างไรก็ตามเนื้อสัตว์หรือน้ำนมสัตว์ที่จะนำมาบริโภคจะต้องผ่านกระบวนการฆ่าเชื้อด้วยความร้อนสีก่อน

โรคพิษสุนัขบ้าในคน

โรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคที่เกิดในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมทุกชนิด เกิดจากเชื้อไวรัส อยู่ในสกุล Rhabdoviridae , Genus Lyssavirus ไม่นานนานต่อบรรยากาศแวดล้อม เชื้อจะถูกทำลายง่ายด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ การกระจายของโรค

พบได้ทั่วโลกพบมากในทวีป เอเชีย แอฟริกา ลาตินอเมริกา จากรายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่ามีผู้เสียชีวิตด้วยโรคพิษสุนัขบ้าทั่วโลกในปี 2541 ประมาณ 35,000 - 50,000 ราย

สาเหตุการติดเชื้อ

ส่วนใหญ่จะมีสาเหตุมาจากการถูกสุนัขกัด, ช่วง หรือเลียบริเวณเยื่องเมือก(เช่นริมฝีปาก, เมือตา) โดยเชื้อไวรัสในน้ำลายสัตว์ผ่านเข้าทางบาดแผลหรือเยื่อเมือกของผู้สัมผัส

ระยะพักตัวของเชื้อในคน

จากการสำรวจในประเทศไทย ในปี 2522 – 2528 พบว่า 87% มีระยะเวลาพักตัวของโรค 3 เดือน 71% มีระยะเวลาพักตัวของโรค 1 เดือน แต่ทุกรายมีระยะเวลาพักตัวของโรคไม่เกิน 1 ปี แต่ยังขึ้นกับปัจจัยดังนี้

1. อวัยวะที่ถูกกัด
2. ความรุนแรงของแผลที่ถูกกัด
3. ชนิดของสัตว์ที่กัด
4. ปริมาณของเชื้อไวรัสที่เข้าไปในบาดแผล
5. วิธีปฏิบัติเที่ยวกับการรักษาหลังสัตว์กัด

การติดเชื้อโรคพิษสุนัขบ้าในคนและสัตว์ แบ่งเป็น 3 ระยะ

1. ระยะที่เชื้อเดินทางจากตำแหน่งที่เข้าไปยังระบบประสาท
2. ระยะเชื้อเพิ่มจำนวนในระบบประสาทส่วนกลาง
3. ระยะที่เชื้อเดินทางจากระบบประสาทส่วนกลางออกสู่อวัยวะอื่น

จากการสำรวจผู้เสียชีวิตจากโรคพิษสุนัขบ้าในประเทศไทยปี พ.ศ. 2543 พบว่า

- การเกิดโรคในเพศชาย มากกว่าเพศหญิง
- ส่วนใหญ่ถูกสุนัขที่เป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด
- ส่วนใหญ่ไม่ได้รับวัคซีนป้องกันโรคหลังรับเชื้อ
- กลุ่มอายุที่พบมากจะอยู่ระหว่าง 5 - 9 ปี

การป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในคน

องค์การอนามัยโลกได้มีการกำหนดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าให้กับกลุ่มคนที่มีอัตราเสี่ยงต่อการติดเชื้อพิษสุนัขบ้าดังนี้

- 1 กลุ่มที่เสี่ยงมากต่อการติดเชื้อโรคพิษสุนัขบ้า ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการวิจัยเชื้อโรคพิษสุนัขบ้า กลุ่มดังกล่าวจะจำเป็นต้องฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า
- 2 กลุ่มที่มีโอกาสสัมผัสกับเชื้อโรคพิษสุนัขบ้าบ่อยๆ เช่น เจ้าหน้าที่ชันสูตรโรคพิษสุนัขบ้า สัตวแพทย์ นักสัตววิทยา ผู้ปฏิบัติงานควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าในภาคสนาม ผู้พิทักษ์สัตว์ป่า ผู้มีอาชีพเลี้ยงสัตว์ (โดยเฉพาะสุนัข แมว และสัตว์ป่า) และรวมถึงบุคลากรในสถานบริการสาธารณสุข

วัคซีนที่ใช้ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในประเทศไทย

- วัคซีนที่เตรียมจากเซลล์เพาะเลี้ยง มี 3 ชนิด

1. Human Diploid Cell Rabies Vaccine หรือ HDCV
2. Purified Chick Embryo Cell Rabies Vaccine หรือ PCEC
3. Purified Vero Cell Rabies Vaccine หรือ PVRV

- วัคซีนที่เตรียมจากไข่เป็ดฟัก

1. Purified Duck Embryo Cell Rabies Vaccine หรือ PDEV

การใช้วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในคน

การใช้วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

โปรแกรมการฉีดวัคซีนป้องกันล่วงหน้า (Pre-Exposure Immunization) องค์การอนามัยโลกกำหนด
โปรแกรมการฉีดวัคซีนป้องกันล่วงหน้าโดยฉีด 3 ครั้ง ในวันที่ 0 7 และ 21 หรือ 28 หลังจากนั้นฉีดกระตุ้นเมื่อ
สัมผัสเชื้ออีก 1 หรือ 2 เข็ม แต่ถ้ามีประวัติสัมผัสแต่ต้องทำงานสัมผัสกับเชื้อตลอดเวลาอาจฉีดกระตุ้นทุก 3 – 5 ปี

โปรแกรมการฉีดวัคซีนป้องกันหลังจากสัมผัสกับโรค (Post-Exposure Immunization)

องค์การอนามัยโลกกำหนดแนวทางการพิจารณาภัยคุกคามที่สัมผัสกับโรคพิษสุนัขบ้าไว้ดังนี้

กลุ่ม	ขั้นตอนการสัมผัส	การรักษา
1	1.1 ถูกต้องคำสั่ตว์ หรือป้อนน้ำป้อนอาหารก้าวหนังไม่มีแมลงหรือรอยคลอก 1.2 ถูกเลีย สัมผัสร่างกายหรือเสียดสีก้าวหนังไม่มีแมลงหรือรอยคลอก	ล้างบริเวณสัมผัส ไม่ต้องฉีดวัคซีน
2	2.1 ถูกชวาทที่ก้าวหนังในมีดเลือดออกหรือเลือดออกขึ้นมา 2.2 ถูกชวาทที่ก้าวหนังในมีดเลือดออกหรือเลือดออกขึ้นมา 2.3 ถูกเลีย นำล้างถูกก้าวหนังที่มีแมลง รอยคลอก รอยขัดขาน	ล้าง และรักษาบาดแผล ฉีดวัคซีน (1)
3	3.1 ถูกกัด ถูกชوانเป็นแผลด้วยเท้าหรือหัวเข่าและแหลมมีเลือดออก 3.2 ถูกเลีย หรือนำร่างกายถูกเย็บปักถักร้อย ตา ปาก 3.3 มีแผลที่ก้าวหนังและสัมผัสเนื้อสัมผัสสัตว์ผล/หรือขาเหลอะจากสัตว์	ล้าง และรักษาบาดแผล ฉีดวัคซีน (1) ฉีดวัคซีน (2) ฉีดวัคซีนโกลบูลิน (2)

อ้างอิง นายสัตวแพทย์เจษฎา ทองเหม กลุ่มไวรัสวิทยา สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

http://niah.dld.go.th/th/AnimalDisease/zoonosis_Rabies.htm. ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

โรคลมแดด โรคจากความร้อน (Heatstroke/Heat illness)

โรคลมแดด หรือโรคจากความร้อน (Heatstroke หรือ Sun stroke หรือ Heat illness หรือ Heat-related illness) เป็นภาวะที่เกิดจากมีความร้อนในสิ่งแวดล้อมสูง เช่น ในฤดูร้อนจัดจนร่างกายไม่สามารถระบายความร้อนที่เกิดจากการใช้พลังงานของร่างกายตามปกติได้ จึงก่อให้เกิดอาการผิดปกติขึ้น ซึ่งเรียกว่า โรคที่สัมพันธ์กับความร้อน (Heat illness หรือ Heat-related illness หรือ Heat stress) โดยเมื่อมีอาการรุนแรงที่สุดเป็นภาวะที่ต้องได้รับการรักษาฉุกเฉิน เพราะอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตได้เรียกว่า โรค/ภาวะลมแดด (Heatstroke)

โรคลมแดดเกิดได้อย่างไร

โรคลมแดดเป็นโรคที่พบได้บ่อยขึ้นเมื่ออุณหภูมิในช่วงฤดูร้อน เมื่อต้องทำงานกลางแจ้งเป็นเวลานานในนักกีฬาหรือในทหารที่ต้องฝึกหัดกลางแจ้ง

โรคลมแดดเกิดจากมีการเพิ่มอุณหภูมิในสิ่งแวดล้อมส่งผลให้ร่างกายกำจัดความร้อนจากการเผาผลาญ พลังงานออกไม่ได้ตามปกติส่งผลให้ร่างกายมีอุณหภูมิสูงขึ้นกว่าปกติจึงก่อให้เกิดอาการต่างๆ ขึ้น ทั้งนี้อุณหภูมิปกติของร่างกายคือ 37 องศาเซลเซียส (Celsius)

ปกติร่างกายมีการเผาผลาญพลังงานอยู่ตลอดเวลาเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต ส่วนอวัยวะที่เข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อช่วยระบายความร้อนออกจากร่างกายคือ ประสานหัวตโนมติที่ควบคุมการเหันของหัวใจ การหายใจ และขยายตัวของหลอดเลือด ซึ่งเป็นตัวนำพา (Convection) ความร้อนให้กระจายไปทั่วตัวและผ่านความร้อนออกทางผิวน้ำเป็นหลักโดยการระเหย (Evaporation) คือทางแห่งน้ำ นอกจากนั้นความร้อนบางส่วนออกไปกับลมหายใจ นอกจากการพัดถ่ายกล่าวแล้ว เราเองยังช่วยระบายความร้อนจากร่างกายออกได้โดย

การนำ (Conduction): เช่น การอบน้ำ การวางกระเบื้องปูพื้น

การพา (Convection): เช่น การพัด การใช้พัดลม

การแพร่กระจาย (Radiation): เช่น การสวมใส่เสื้อผ้าสีขาวหรือสีอ่อนเพื่อช่วยสะท้อนแสงอาทิตย์ออกไป

การระเหย (Evaporation): เช่น การสวมใส่เสื้อผ้าหลวมๆ และใช้น้ำเช็ดผ้าที่ความร้อนระเหยได้ดี เช่น ผ้าฝ้าย 100%

เมื่ออุณหภูมิในสิ่งแวดล้อม (อากาศ) สูงขึ้นจะส่งผลให้ร่างกายเพิ่มอัตราการเผาผลาญพลังงาน (Metabolic rate) ให้สูงขึ้นตามไปด้วย โดยมีการศึกษาพบว่าร่างกายจะเพิ่มการเผาผลาญพลังงานเพิ่มสูงขึ้น 10% เมื่ออุณหภูมิของอากาศเพิ่มขึ้นทุกๆ 0.6 องศาเซลเซียส ดังนั้นร่างกายจึงต้องมีการปรับตัวและเราเองต้องช่วยระบายความร้อนด้วยวิธีการดังกล่าวแล้ว ซึ่งถ้ากระบวนการระบายความร้อนทั้งหมดตั้งกล่าวแล้วทำได้ไม่ดี จะส่งผลให้อุณหภูมิร่างกายสูงขึ้นจนก่อให้เกิดอาการหรือ โรคลมแดดตามมาในที่สุด

ผู้ที่มีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคลมแดดได้แก่

- ผู้สูงอายุ เนื่องจากมีโรคประจำตัวหลายโรค กินยาบางชนิด (เช่น ยาลดความดันโลหิต) ที่อาจก่อให้การระบายความร้อนของร่างกายลดลง รวมทั้งอวัยวะต่างๆที่ทำหน้าที่ระบายความร้อน เช่น หลอดเลือดหัวใจ และปอดยังทำงานเสื่อมลง นอกจากนั้นผู้สูงอายุมักดื่มน้ำน้อย ช่วยเหลือตัวเองได้น้อย และต้องพิงพาผู้อื่นในการใช้ชีวิตประจำวัน

- เด็ก โดยเฉพาะเด็กอ่อนและเด็กเล็ก เพราะร่างกายเด็กมีการเผาผลาญพลังงานสูงกว่าในผู้ใหญ่ อวัยวะต่างๆรวมทั้งที่ใช้ช่วยระบายความร้อนยังมีขนาดเล็ก และเด็กยังต้องได้รับการดูแลจากผู้อื่น

- โรคอ้วนและน้ำหนักตัวเกิน เพราะผิวนังมีไขมันมากจึงระบายความร้อนได้มีดี นอกจากนั้นมีมี โรคประจำตัว หรืออวัยวะต่างๆรวมทั้งอวัยวะที่ช่วยระบายความร้อนมีการทำงานได้น้อยกว่าเมื่อเทียบกับคนปกติ

- คนมีโรคประจำตัวที่ต้องกินยาหลายชนิดซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อระบบการระบายความร้อน ของร่างกาย เช่น ยาลดความดันโลหิตบางชนิด ยาลดความอ้วน ยาขับน้ำ/ยาขับปัสสาวะ ยาแก้ท้องผูก (ยาถ่าย) ยาแก้ไข้ ยาแก้ไอ และยาทางจิตเวชบางชนิด

- นักกีฬา คนทำงานกลางแดด เช่น ทหาร เกษตรกร กรรมกร และผู้ที่ออกกำลังมากเกินควร โดยเฉพาะกลางแจ้ง

- ติดสุราหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วงอากาศร้อน เพราะเพิ่มการขับน้ำออกจากร่างกาย

- บางคน (พปดีน้อย) มีพันธุกรรมที่ทนต่อความร้อนได้น้อยกว่าคนทั่วไป

โรคลมแดดมีความรุนแรงและมีอาการอย่างไร?

โรคจากอากาศร้อนแบ่งตามความรุนแรงจากน้อยไปมากได้เป็น 5 ระดับคือ

- การขึ้นผื่นแดง (Heat rash) : ผิวนังชี้นและจากเหงื่อจึงเกิดผื่นคันเม็ดเล็กๆ สีอักษมพู (ผด) ซึ่งเกิดได้กับผิวนังทุกส่วนโดยเฉพาะลำคอ ในร่มผ้า และตามข้อพับต่างๆ
- การเกิดตะคริวแตก (Heat cramp) : กล้ามเนื้อหดเกร็งจากการสูญเสียน้ำและเกลือแร่มากทางเหงื่อ ส่งผลให้เกิดอาการปวด/เจ็บกล้ามเนื้อ พับบอยบริเวณหน้าท้อง แขน และขา
- การหมดสติชั่วคราวจากแดด/ความร้อน (Heat syncope) : อาการคืออ่อนเพลีย วิงเวียน และ หมดสติ ชั่วคราว
- การหมดแรงเพาะแดด/ความร้อน (Heat exhaustion) : อาการคือเหงื่ออออกมาก อ่อนเพลีย หมดแรง กล้ามเนื้อเป็นตะคริว มีไข้ต่ำๆ ดูซีด หัวใจเต้นเร็ว หายใจเร็วตื้น เหนื่อย วิงเวียน สับสน
- โรคลมแดด (Heat stroke) : อาการคือเหงื่ออออกมาก ผิวนังร้อน ตัวสั่น กล้ามเนื้อเป็นตะคริว ปวดศีรษะ พุดชาสับสน เห็นภาพหลอน หายใจเร็วตื้น เหนื่อย หัวใจเต้นเร็ว มีไข้สูง หมดสติ ซื้อก โคม่า และเมื่อให้การรักษาไม่ทันอาจเสียชีวิต (ตาย) ได้

บางครั้งร้ายแรงแบ่งโรคจากอาการร้อนเพิ่มเติมจากดังได้กล่าวแล้วได้แก่ การบวมน้ำจากแผล/ ความร้อน (Heat edema), และการซักเกร็งจากแผล/ความร้อน (Heat tetany)

- การบวมน้ำจากแผล/ความร้อน (Heat edema): คือเกิดอาการบวมน้ำโดยเฉพาะที่เท้า ขา มือ แขน จากความร้อนทำให้หลอดเลือดขยาย น้ำ/ของเหลวในเลือดจึงซึมออกจากหลอดเลือดเข้ามาในเนื้อเยื่อต่างๆรอบหลอดเลือดโดยเฉพาะตามแรงโน้มถ่วง/แรงดึงดูดของโลกคือ เท้า ขา มือ แขน
- การซักเกร็งจากแผล/ความร้อน (Heat tetany): การที่มีอุณหภูมิของร่างกายสูงขึ้นจะส่ง ผลให้อัตราการหายใจเร็วขึ้น (Hyperventilation) ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความเป็นกรด- ด่างของเลือดจึงเกิดการซักเกร็งของกล้ามเนื้อได้

รักษาโรคลดออย่างไร?

แนวทางการรักษาโรคลดคือ การช่วยให้ร่างกายระบายความร้อนออกได้โดยเร็วที่สุด เช่น ประคบเย็นทั้งตัว และให้น้ำและเกลือแร่ชดเชยจากที่เสียไปกับเหื่ออาจโดยการดีมหรือให้ทางหลอดเลือดขึ้นกับความรุนแรงของอาการ และการรักษาประคับประคองตามอาการ เช่น ยาแก้ปวดศีรษะ เป็นต้น

การดูแลตนเอง การพับแพทที่เมื่อปั๊จจัยเสี่ยงต่อการเกิดอาการต่างๆจากอาการร้อน แผลร้อน หรือลมแಡดคือ หลีกเลี่ยงการอยู่ในที่เดัดจัดเป็นเวลานาน พยายามอยู่ในที่ร่ม มีอากาศถ่ายเทได้ดี มีลมพัด/มีพัดลมใช้พัดช่วย หรือใช้เครื่องปรับอากาศ

เมื่อออกรด ใช้ร่มหรือสวมหมวกปีกกว้าง สวมมีสีสันสดใส ผ้าที่ระบายอากาศได้ดี (ผ้าฝ้าย 100%) สีขาวหรือสีอ่อน ดีมน้ำสะอาดเพิ่มมากขึ้นอย่างน้อยวันละ 8 - 10 แก้ว แต่เมื่อเหื่อออกมากและเริ่มเพลียอาจต้องดีมเครื่องดีมเกลือแร่ด้วยทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้ร่างกายเกิดภาวะขาดน้ำ หลีกเลี่ยงการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายที่เสียเหื่อมากในช่วงอากาศร้อน งดการดีมเครื่องดีมแอลกอฮอล์ จำกัดหรืองดดีมเครื่องดีมกาแฟein เพราะเครื่องดีมเหล่านี้เพิ่มการขับน้ำทางปัสสาวะ ร่างกายจึงเสี่ยน้ำและเกลือแร่มากขึ้น

การดูแลตนเองเมื่อเกิดผื่นแดง: นอกเหนือจากการดูแลโดยทั่วไปดังกล่าวแล้ว การดูแลตนเองเมื่อเกิดผื่นแดงคือ การอาบน้ำบ่อยขึ้น การทาแป้งและทายานาราการคัน เช่น น้ำยา calamine lotion ระหว่างอย่าก้าว踩踏หากอาจติดเชื้อได้ ดังนั้นจึงควรตัดเล็บให้สั้น

การดูแลตนเองเมื่อเกิดตะคริวแผล: คือรับกับเข้าพักในที่ร่ม อากาศเย็น ถ่ายเทได้ดี ดีมน้ำผลไม้หรือน้ำเกลือแร่ พักการทำงานอย่างน้อย 2 - 3 ชั่วโมง เพราะถ้ารีบกับไปทำงานมากทำให้อาการรุนแรงขึ้นแต่ถ้าอยู่ในกุ่มมีปั๊จจัยเสี่ยงตั้งได้กล่าวแล้วในหัวข้อปั๊จจัยเสี่ยง ควรรีบพบแพทย์/ไปโรงพยาบาลตั้งแต่แรกรวมทั้งเมื่ออาการตะคริวเลวลงหรือไม่ดีขึ้นใน 1 ชั่วโมง

การดูแลตนเองเมื่อวิงเวียนจะเป็นลมจากอาการร้อน: เมื่อเริ่มมีอาการดังกล่าวแล้วควรรีบเข้าที่ร่ม อากาศถ่ายเทได้ดี นั่งลงหรือนอนนอนตัว ปลดเสื้อผ้าให้คลุมสบาย จับน้ำหรือเครื่องดีมเกลือแร่ชาๆ และถ้าอาการไม่ดีขึ้นหรือเลวลงรีบไปโรงพยาบาลฉุกเฉิน/ทันที

การดูแลตนเองเมื่อหมดแรงจากแผล: คือการเข้าพักในที่ร่ม อากาศเย็น ถ่ายเทได้ดี ดีมน้ำมากๆ โดยเฉพาะน้ำเย็น งดดีมเครื่องดีมแอลกอฮอล์ และถ้าอาการไม่ดีขึ้นหรืออาการเลวลงควรรีบไปโรงพยาบาลฉุกเฉิน/ทันที

การดูแลตนเองเมื่อมีอาการลมแผล: คือการไปโรงพยาบาลฉุกเฉิน/ทันที

การดูแลตนเองเมื่อมีการบวมน้ำจากแผล/ความร้อน: ควรเข้าพักในที่ร่ม นั่ง/นอนยกเท้า/แขนสูงแต่ถ้าอาการไม่ดีขึ้นใน 1 - 2 วัน หรืออาการเลวลง หรือเกิดร่วมกับอาการผิดปกติอื่นๆ ควรรีบพบแพทย์/ไปโรงพยาบาล

การดูแลตนเองเมื่อมีการซักเกร็งจากแผล/ความร้อน: คือการรีบพบแพทย์/ไปโรงพยาบาล

ป้องกันโรคลมแพดอย่างไร?

การป้องกันโรคลมแพดได้แก่ การดูแลตนเองในเรื่องที่ว่าไปดังได้กล่าวแล้วในหัวข้อ การดูแลตนเองและการพับแพทัย (อ่านเพิ่มเติมในหัวข้อนั้น) ซึ่งที่สำคัญคือ อย่าอยู่กลางแดด ควรอยู่ในที่อากาศถ่ายเทได้ส่วนใส่เสื้อผ้าที่ระบายน้ำอากาศได้ดี มีเครื่องป้องกันเมื่อต้องออกแดดเช่น กางร่ม และต้องดื่มน้ำสะอาดให้ได้เพียงพอ กับน้ำที่สูญเสียทางเหื่อคือ อย่างน้อยวันละ 8 - 10 แก้ว เมื่อมีมีโรคต้องจำกัดน้ำดื่ม

อ้างอิง ศาสตราจารย์เกียรติคุณ แพทย์หญิง พวงทอง ไกรพิบูลย์ วว.รังสีรักษากะ และเวชศาสตร์นิวเคลียร์.

(ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://haamor.com/th/%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B8%A1%E0%B9%81%E0%B8%94%E0%B8%94/>.๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

การป้องกันเด็กจนน้ำ

การจนน้ำเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตอันดับ 1 ของเด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งสูงมากกว่า การเสียชีวิตจากโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อ และสูงมากกว่าอุบัติเหตุจากการจราจรถึง 2 เท่า

เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี มักเกิดจากการแพอเรอซ้ำขณะของผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก เช่น รับโทรศัพท์ เปิด-ปิด ประตูบ้าน ทำกับข้าว ซึ่งบางครั้งไม่คิดว่าแหล่งน้ำในบ้านจะทำให้เด็กจนน้ำได้ เนื่องจากเด็กเล็กมีการทรงตัวไม่ดี จึงทำให้ล้มในท่าศีรษะที่มอมได้ จึงมักพบเด็กจนน้ำสูงในแหล่งน้ำ ภายในบ้าน หรือรอบ ๆ บ้าน เช่น ถังน้ำ กระถาง แม่งน้ำ บ่อหน้า (เด็กสามารถจนน้ำเสียชีวิตได้ในแหล่งน้ำที่มีระดับความสูงเพียง 1-2 นิ้ว)

เด็กอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เด็กเริ่มโตและชน จะเริ่มออกไปเล่นนอกบ้าน การจนน้ำสูง มักเกิด จากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็ก การที่เด็กว่ายน้ำไม่เป็น และการช่วยเหลือที่ไม่ถูกวิธี โดยส่วนใหญ่ จะเห็นว่าเด็กวัยนี้จะเสียชีวิตพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คน เนื่องจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็ก พอเห็นเพื่อนหรือน้องตกน้ำ คิดว่าตัวเองว่ายน้ำเป็นจึงกระโดดลงไปช่วย แต่สุดท้ายจะกอดคอกันเสียชีวิต แหล่งน้ำที่พบเด็กจนน้ำคือแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น บ่อชุดเพื่อการเกษตร คลอง แม่น้ำ บึง

การป้องกัน

เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กทุกคนควรดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด ไม่ควรแพอเรอ แม้แต่เสี้ยวนาทีเดียว โดยเด็กเล็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ต้องอยู่ในระยะที่มองเห็น ค瓦ถังและเข้าถึง ไม่ปล่อยทิ้งให้เด็กเล่นน้ำเองตามลำพังแม้ในกระถาง ถังน้ำ อย่าง มีการจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น เท้นทึ้ง ภายนหลังใช้งาน หาฝาปิด รวมถึงการจัดพื้นที่เล่นปลอดภัยให้เด็ก สอนให้เด็กเล็กรู้จักแหล่งน้ำเสี่ยงภัยในบ้าน เช่น กระถาง ถังน้ำ และวิธีการหลีกเลี่ยง โดยเน้น “อย่าใกล้ อย่าเก็บ อย่าก้ม” คือ สอนให้เด็กอย่าเข้าไปใกล้แหล่งน้ำ อย่าเก็บสิ่งของหรือของเล่นที่อยู่ในน้ำ และอย่าก้มไปดูน้ำในแหล่งน้ำ

เด็กอายุตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ไม่ปล่อยให้เด็กไปเล่นน้ำกันเองตามลำพัง ต้องมีผู้ใหญ่ไปด้วย สอนให้เรียนรู้กฎแห่งความปลอดภัยทางน้ำ เช่น ไม่เล่นใกล้แหล่งน้ำ ไม่เล่นคนเดียว ไม่ลงไปเก็บดอกบัว/กระทงในแหล่งน้ำ ไม่เล่นน้ำตอนกลางคืน รู้จักแหล่งน้ำเสี่ยง รู้จักใช้ชูชีพหรืออุปกรณ์ ลอยน้ำได้เมื่อต้องโดยสารเรือ ควรสอนให้เด็กรู้จักการเอาชีวิตรอดในน้ำ เพราะหากเด็กไม่รู้จักวิธีการเอาชีวิตรอดในน้ำ เมื่อตกน้ำหรือจนน้ำในจุดที่ห่างไกลจากฝั่งมาก ๆ เด็กจะพยายามว่ายน้ำเข้าหาฝั่ง จนหมดแรงก่อนที่จะว่ายน้ำถึงฝั่ง แต่การเอาชีวิตรอดที่ดีที่สุดสำหรับเด็กคือ การลอยตัวอยู่ในน้ำ ให้ได้นานที่สุดเพื่อรอการช่วยเหลือ สอนให้เด็กรู้จักวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง คือ “ตะโภน โยน ยืน” โดยเมื่อพบคนตกน้ำต้องมีกระโดดลงไปช่วย แต่ควรตะโภนขอความช่วยเหลือ โทรแจ้ง 1669 และหาอุปกรณ์โยนหรือยืนให้คนตกน้ำจับเพื่อช่วย เช่น ไม้ เชือก ถังเกลลอนพลาสติกเปล่า ขวดน้ำพลาสติกเปล่า จัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่เด็ก เช่น สร้างรั้ว หาฝาปิด/ฝังกลบหลุมบ่อที่ไม่ได้ใช้ติดป้ายคำเตือน จัดให้มีอุปกรณ์ช่วยคนตกน้ำที่หาได้่ายบริเวณแหล่งน้ำเสี่ยง (ถังเกลลอนพลาสติก

เปล่า ขาดน้ำพลาสติกเปล่า ไม้ เชือก) มีมาตรการทางด้านกฎหมาย/กฎระเบียบ/ข้อบังคับ เช่น ต้องใส่เสื้อชูชีพเมื่อโดยสารเรือ ห้ามดื่มน้ำสุราก่อนลงเล่นน้ำ กำหนดให้มีบริเวณเล่นน้ำ/ดำเนินที่ปลอดภัย และแยกออกจากบริเวณสัญจรถทางน้ำ กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ (lifeguard) ดูแลแหล่งน้ำ

การช่วยเหลือ

หลังจากช่วยคนที่ตกน้ำ จนน้ำขึ้นมาแล้ว ห้ามจับอุ้มพาดบ่า กระโดดหรือวิ่งรอบสนาม หรือว่างบนกระหงค์แล้วรีดน้ำออก เพราะจะทำให้ขาดอากาศหายใจนานยิ่งขึ้น กรณีเด็กไม่หายใจให้ช่วยด้วยการเป่าปากและนวดหัวใจและควรนำส่งโรงพยาบาลทุกราย

อ้างอิง Porraphat Jutrakul. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.thaihealth.or.th/Content/40792-%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9B%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%81%E0%B8%88%E0%B8%A1%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3.html> . ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑